

BESTSELLERAUTEUR VAN DE COCKLEBERRY BAY-SERIE

NICOLA MAY

FERRY LANE-SERIE • DEEL 4

DE KERSTWINKEL VAN FERRY LANE

Roman

Nicola May

De kerstwinkel van Ferry Lane

Ferry Lane-serie – deel 4

Vertaling

Ed van Eeden, Mattijs Warbroek en Joost Zwart

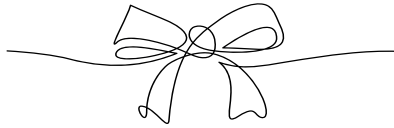
Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning

Hoe stiller je wordt, hoe meer je kunt horen.

RUMI

Proloog

Sabrina Swift rukte woedend haar met diamanten ingelegde satijnen sluier af en gooide die op het hemelbed van het chique Soho Farmhouse-vakantiehuisje.

‘En hier eindigt het fucking sprookje.’

‘Moet je nu echt zo dramatisch doen?’

‘Dramatisch! Jij hebt iemand geneukt die half zo oud is als jij, en zij komt ook nog eens opdagen op ónze trouwdag... he-le-maal vanuit Parijs, ook nog eens, om dat fijne nieuws te delen. Niet alleen met mij, maar met al ónze bruiloftsgasten. Dus ja, ik denk dat ik deze keer best even dramatisch mag doen, Dominic.’

‘Het was een stomme fout, gewoon een onenightstand.’

‘Eén keertje maar. Nou, dat scheelt.’ Sabrina lachte kil. ‘Laten we dan maar snel onze geloften afleggen en de bruiloft afhandelen, hosanna zingen en samen de zonsondergang tegemoet rennen. Wil je dat soms?’

‘Echt, het betekende niets voor me.’ De man trok een grimas.

‘Nou, voor dat Franse grietje hierbeneden blijkbaar wel, hè?’ Sabrina’s gezicht vertoonde een mengeling van woede en pijn, toen de tranen begonnen te vloeien. ‘Het enige lichtpuntje in deze puinhoop is dat ik gelukkig nog niet met je getrouwd ben.’ Ze sleurde haar Vuitton-koffer het bed op en begon die lukraak te vullen met alles wat ze zo snel zag liggen.

Dominics stem kreeg een paniekerige ondertoon. ‘Sabrina, alsjeblieft. Ik hou van je. We kunnen dit oplossen. Er is te veel tussen ons om dat allemaal zomaar weg te gooien.’

‘Nou, daar had je dan aan moeten denken voordat jij je lul uit je broek trok om vreemd te gaan, hè!’ Ze klapte de koffer dicht. ‘Ga nu alsjeblieft uit de weg. Ik vertrek.’

‘Zie ik je thuis?’

Sabrina schudde vol ongeloof haar hoofd. ‘Jij bent echt niet van deze wereld.’

‘Maar waar ga je heen?’

Sabrina haalde diep adem, vol wanhoop. ‘Dat weet ik nog niet – maar wat ik wel weet, is dat ik een tijdje wegga van alles en iedereen om na te denken.’

1

Sabrina Swift rukte het label *Pasgetrouwd* van het welkomstpakket, smeed het op de grond en zette er venijnig de hak van haar Louis Vuitton-laars op, alsof ze een sigaret uitdrukte. Toen de lampen in het oude huisje in Cornwall wild begonnen te flikkeren, keek de brunette met een gepijnigde gezichtsuitdrukking naar het plafond. ‘Waag het niet om uit te gaan. Niet nu het donker is. Alsjeblieft!’

Met haar arm omhoog en zwaaiend met haar telefoon liep ze naar de badkamer, waar ze wankelend op de wc-bril ging staan. Terwijl haar rechterhand bijna het dakraam van de badkamer raakte, maakte de vertrouwde kiestoon plaats voor het nog vertrouwdere Essex-accent van haar oudste vriend en vertrouweling, Delilah Dickinson. Sabrina slaakte een enorme zucht van verlichting.

‘Dee, godzijdank! Het bereik hier is zó klote.’

Een stem reageerde bezorgd op haar opluchting. ‘Rini, je weet toch dat het midden in de nacht is, hè?’

Maar Sabrina had niet gebeld om te luisteren. ‘Ik had nog zo tegen hem gezegd dat *The Scarlet* misschien een betere optie was, maar nee, hij moest zo nodig op de Bear Grylls-toer met me en iets boeken dat buiten de bewoonde wereld ligt.’

‘Lieverd, wacht tot het licht is. Je hebt een lange rit achter de rug. En als ik de foto’s bekijk die je me liet zien voordat je vertrok, is het een prachtige locatie.’ Dee fluisterde nu. ‘Wacht heel even, ik wil Stu niet wakker maken.’

Terwijl Dee uit haar knusse bed kroop en de overloop op liep, ging Sabrina’s treurige tirade onverbiddelijk door. ‘En ik sta in de kleinste badkamer uit de geschiedenis, op een verdomde wc-bril, met mijn arm zo ver mogelijk uitgestrekt om bereik te krijgen, ergens ver weg van de bewoonde wereld. Er is geen koffiezetapparaat. Geen grote passpiegel. En de tv is niet eens een smart-tv.’ Sabrina haalde overdreven diep adem. ‘Als ik hier verkracht of beroofd of, erger nog, vermoord zou worden, komt niemand het te weten.’

Dee gaapte. ‘Je lijkt wel een actrice, zoals je nu doet.’

‘Ha. Ha. Verdomme.’

‘Ik wil niet lullig doen, Rini, maar jij was het die uiteindelijk besloten heeft om naar het achterland van Cornwall te vluchten, voor deze... deze... geenbroodsweken. En als ik eerlijk ben: gezien de bui waarin jij nu bent, zou zelfs de meest vastberaden indringer kilometers ver wegrennen.’

‘Geenbroodsweken? Wat een slimme woordspeling!’

‘Nou, in ieder geval slimmer dan die tv van jou.’

Sabrina kon een lach niet onderdrukken.

‘Probeer wat te slapen, lieverd,’ suste Dee haar. ‘Dan voel je je morgenochtend heel anders.’

‘Denk je?’

‘Dat weet ik zeker.’

‘Ik hou van je, Dee.’

‘Ik ook van jou, maatje.’

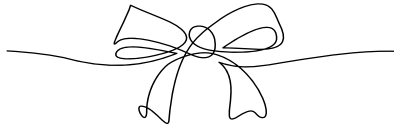
‘Het komt wel goed, hè?’

‘Je hele leven, of het gebrek aan een grote passpiegel?’

‘Ik haat je.’ Sabrina schudde met haar arm om de gevoelloosheid wat te verlichten.

‘Dat mag je zelf uitmaken,’ zei Dee grinnikend. ‘En als je morgenochtend nog leeft, bel me dan.’

2

Sabrina schrok wakker door zacht geklop op de deur van het huisje. Ze was zo uitgeput van de rit en haar eigen drama dat ze, tot haar verbazing, meteen in slaap gevallen was. Sterker nog, ze had zo goed geslapen dat ze het gevoel had dat ze elk oog met een vinger moest open wrikken. Zelfs toen ze dat voor elkaar had gekregen, kostte het haar een volle minuut voordat haar hersenen snaptten waar ze nu eigenlijk was en waar dat geluid vandaan kwam. Ze kwam overeind en nam stiekem een kijkje tussen de eendeneiblaauwe latjes van de luiken. Daar stond een slanke blonde vrouw, met een rieten mandje in haar hand, geduldig te wachten tot ze de deur open zou doen.

Vloekend zette Sabrina haar beste neplach op. Ze zwaaide en trok haastig de spijkerbroek en de trui aan die ze gedragen had bij de zes uur durende rit vanuit Londen.

‘Hoi.’ Sabrina deed de deur open en klonk net zo lusteloos als ze zich voelde. Maar met haar haren in een rommelige knot en een enorme Gucci-zonnebril die de helft van haar gezicht verborg, kon ze vast wel doorgaan voor een vrouw die zojuist haar huwelijksreis had gevierd.

‘Hai, ik ben Belle. Welkom in Kevrinek Cottage.’ De blondine glimlachte hartelijk. Haar schouderlange haar was van nature licht, zag Sabrina. Aan beide kanten netjes gevlochten. Ze had een

pruillipje en droeg geen lippenstift. Haar teint was bleek. Haar blauwe ogen waren even bezield als haar houding. Ze droeg haar afgeknipte spijkerbroek en haar effen T-shirt als vanzelfsprekend. Ze was zo'n vrouw, bedacht Sabrina, die niet echt beseftte hoe mooi ze was. Haar perfecte huid maakte haar leeftijd moeilijk in te schatten. 'En van harte gefeliciteerd!' Belle glimlachte enthousiast naar de ongemakkelijk kijkende nieuwe huisgast.

Sabrina vond het Cornwall-accent van de jonge vrouw verdederend. Het was ook verfrissend om te praten met iemand die duidelijk niets van haar wist, hoewel alles de afgelopen week toch breed was uitgemeten in de kranten en de socials. Wat de belangrijkste reden was geweest dat ze had willen wegrennen. Om te ontsnappen aan de schaamte. Om zich te herpakken na alle gekte die was losgebarsten en ongetwijfeld nog steeds doorging.

'Je hebt dit huisje van ons gehoord – of eigenlijk van Isaac. Mijn partner. Het huisje staat op zijn land, snap je. Ik wilde niet te vroeg aankloppen, omdat het je huwelijksreis is en zo, maar we wilden allebei zeker weten dat je alles hebt wat nodig is. Hij heeft hier zelden gasten, dus het moet een speciale reden hebben dat jullie uitverkoren zijn.' Belle's glimlach verlichtte haar gezicht. 'Ik ben dit hele horecagedoe niet echt gewend, om eerlijk te zijn.'

Sabrina voelde dat ze geen energie of zin had om te vragen waarom zij uitverkoren waren, of om uit te leggen dat ze niet naar het altaar was gegaan vanwege een Frans grietje. Dus was een zacht 'o' alles wat ze kon uitbrengen.

Alsof hij reageerde op een spectaculair signaal om Sabrina uit haar verlegenheid te redden, kwam er een bruin-witte herdershond naar de voordeur rennen, blaffend naar hen allebei.

'Ah, daar ben je.' Belle wreef over de oren van de vriendelijke hond.

‘Dit is Beethoven, onze geliefde stokdove herdershond.’

Sabrina fleurde op. ‘Een dove herdershond? Dat is grappig.’

‘Ja, volgens Isaac communiceren ze via een eigen vorm van gebarentaal.’

Sabrina fronste haar wenkbrauwen, verbaasd. ‘Ik dacht dat er alleen een gebarentaal voor mensen was.’

De knappe blondine liet een aanstekelijk gegiechel horen. ‘Dat is ook zo. Maar in plaats daarvan gebruiken zij een hóngengebarentaal.’ Ze giechelde weer. ‘Van mijn verloofde hebben ze er maar één gemaakt.’

Sabrina dacht heel even dat dit misschien hét ideale moment zou zijn om op te biechten dat er bij haar eigen ex-verloofde eerder sprake van was dat er eentje te veel gemaakt was, omdat hij haar hart gebroken had. Maar toen hield Belle haar de mand voor en ging het moment voorbij. Ze deed haar best om geïnteresseerd te lijken in de inhoud.

‘Dit is geweldig.’

‘Verse melk zit erin,’ vertelde het zachte Cornwall-accent. ‘En verder ambachtelijk brood, eieren, boter en honing uit de streek. Er staat ook koffie en thee in het kastje boven de gootsteen, dus pak die gerust.’

‘Klinkt geweldig, dank je.’

Belle wreef over haar neus. ‘Hm. Wat moest ik van Isaac nog meer zeggen? O ja. Als jullie eropuit willen gaan: Penrigan ligt maar een paar kilometer terug van de hoofdweg af, over de kliffen. Het staat aangegeven en is echt een prachtige wandeling, als je zin hebt in wat frisse lucht.’ Ze zag Sabrina’s grijze Audi cabrio aan de zijkant van het huisje geparkeerd staan. ‘Of je kunt er natuurlijk in tien minuten naartoe rijden. Er is een Co-op voor de boodschappen en – eh – en een pier en een strand daar, het is echt leuk. O, en natuurlijk heb je het havenstadje Hartmouth op ongeveer twintig minuten rijden vanaf

hier, veertig minuten met de bus; daar vind je Ferry Lane Market. Het is er zo schilderachtig en apart – echt een bezoekje waard.’

‘Perfect.’ Sabrina kon haast niet wachten om weer naar binnen te gaan en zich daar te verstoppen voor de buitenwereld.

‘We houden het hek naar het landgoed altijd op slot. Maar we kunnen het dag en nacht voor jullie opendoen, dus kom en ga wanneer je wilt. Je hoeft alleen maar op de zoemer te drukken om binnen te komen, net als gisteravond.’

‘Oké, bedankt.’

Belle wees naar de mand. ‘Er zit genoeg in voor jullie tweeën, als je man wakker wordt.’ Belle ging verder. ‘Tortelduifjes en de frisse zeelucht van Cornwall: dat is genoeg om iedereen knock-out te krijgen.’ Sabrina merkte dat de wangen van de vrouw een beetje rood werden. ‘Het spijt me echt als ik jullie gestoord heb.’

Bij het horen van dat ‘tortelduifjes’ voelde Sabrina zich vanbinnen sterven. ‘Nee hoor, helemaal niet. Nou, het was leuk om je te ontmoeten, Belle en, eh, bedankt voor dit alles. Ik wist niet dat het ontbijt bij de prijs inbegrepen was.’

‘O, maar dat is ook niet zo. Maar ik wist dat jullie laat waren aangekomen en er zit geen vers spul in het welkomstpakket.’

‘Ik waardeer het... Wij waarderen het.’

Belle kneep zachtjes in Sabrina’s arm en glimlachte hartelijk.

‘Mijn nummer staat op de achterkant van het kaartje bij het welkomstpakket, dus stuur me gerust een bericht als je iets nodig hebt. Wát dan ook. O, en ik geloof niet dat we jouw naam hebben. Alleen die van je man.’

Sabrina haalde diep adem.

Jilly. ‘Eh. Jilly. Mijn naam is Jilly.’

DECK THE STALLS VAN FERRY LANE MARKET

Soapactrice Sabrina komt er voor het altaar achter dat haar verloofde vreemd is gegaan. Bang voor een publiek schandaal, slaat ze op de vlucht naar het dorpje Hartmouth. Om niet herkend te worden, verandert ze haar uiterlijk en houdt ze haar identiteit geheim. Als ze een advertentie ziet voor een kraampje op de drukbezochte markt van Ferry Lane, runt Sabrina van de ene op de andere dag een kerstkraam. Maar met de feestdagen in zicht gaan er roddels rond dat de markt zal moeten sluiten. En dan staat ook de pers opeens op Sabrina's stoep... Vertrekt ze met de noorderzon of zet ze alles op alles om haar nieuwe vrienden te helpen?

Feelgoodauteur **Nicola May** valt op met haar recht voor z'n raap-humor en sprankelende personages. Haar vierdelige Cockleberry Bay-serie is een bestseller en ook met haar Ferry Lane-serie weet ze de lezershartes te veroveren. *De kerstwinkel van Ferry Lane* is hét kerstcadeautje voor al haar fans die nog één keer naar Ferry Lane willen afreizen.

